
Lenartowicza Teofila

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Wierzbno

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Teofil Aleksander Lenartowicz (1822-1893) - etnograf, rzeźbiarz a przede wszystkim poeta zwany "lirnikiem mazowieckim". Był rodowitym warszawiakiem, przyszedł na świat na Powiślu, w nieistniejącym dziś domu przy ul. Garbarskiej. po ukończeniu tzw. Szkoły Obwodowej, został niższym rangą urzędnikiem sądowym. Zadebiutował jako dziewiętnastolatek wierszem opublikowanym na łamach gazety "Nadwiślanin", co nastąpiło po licznych deklamacjach w kręgach Cyganerii Warszawskiej Edwarda Dembowskiego. Był towarzyszem mazowieckich i galicyjskich wędrówek etnograficznych Oskara Kolberga a później dziennikarskich dokonań Kazimierza Władysława Wóycickiego w "Albumie Warszawskim". Wielokrotnie ścigany przez władze carskie za swoją działalność patriotyczną, po wzięciu udziału w powstaniu wielkopolskim 1848 roku wyjechał z kraju. Początkowo mieszkał w Dreźnie a stamtąd przez Brukselę i Paryż dotarł do Włoch. Po krótkim pobycie w Rzymie wyjechał do Florencji, w której pozostał do końca życia. Jako poeta specjalizował się w tematyce patriotycznej oraz religijnej, często czerpał z mazowieckiego folkloru. Jego najslynniejsze utwory to m.in. "Kalina", "Złoty kubek", "Duch sieroty", "Łzy", "O powrocie do kraju" czy epicko-liryczny poemat "Bitwa racławicka". Popowstaniowe reminiscencje zawarł m.in. w "Branca" a stolicę opiewał w takich wierszach, jak "Warszawa i Kraków", "Sowiński" czy też obrazku "Galary". Swoje poezje ogłosił w tomikach "Lirenka", "Zachwycenie" oraz "Echa nadwiślańskie". Przez pewien czas był wykładowcą uniwersyteckim w Bolonii, jednak przerwał ją w wyniku knoń miejscowej Polonii. Pod koniec życia, w związku z pogarszającym się wzrokiem, zaniechał pisania, poświęcając się niemal całkowicie rzeźbie - tak portretowej, jak i nagrobnej.

Spoczywa:

Krypta Zasłużonych na Skałce w Krakowie.

Upamiętnienia:

ul. Garbarska 7 - frontowa ściana budynku stojącego w miejscu rodzinnego domu - tablica z piaskowca (wmurowanie - rok 1952).

Do 1954.05.20 był patronem dzisiejszej ul. Rzędzińskiej.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 4: Przedszkole Integracyjne nr 45.

Nr 25: w tym domu mieszkał Tadeusz Wiesław Iwiński (1906-1993) - sekretarz generalny Polskiego Towarzystwa Matematycznego (1960-81), autor publikacji "Ponad pół wieku działalności matematyków polskich".

Nr 27: Przedszkole nr 189. Mieści się w nowym budynku parterowym z poddaszem. Organizowane są tu zajęcia angielskiego, rytmiki, korektywy, tańca, teatryki kukielkowe, koncerty.

Data nadania nazwy: 1926.12.09
